14/07/2020

Ξέρετε πως ήμουν όταν ήμουν υποτακτικός; Ήμουν αετός!

/ Ορθόδοξες Προβολές

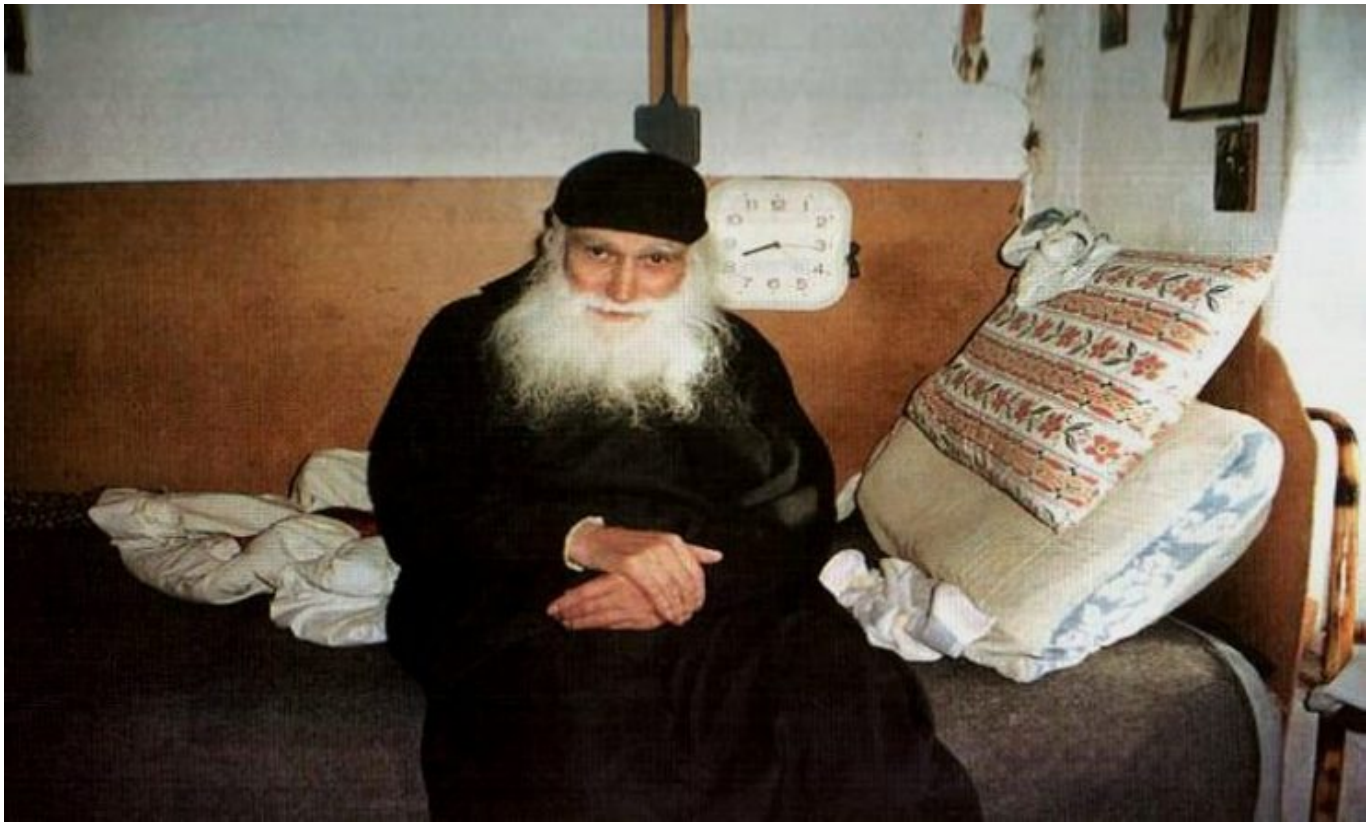

Ὁ ὑποτακτικὸς εἶναι βασιλιάς, δὲν ἐλέγχεται.

Ξέρετε πῶς ἤμουνα τότε, ὅταν ἤμουν ὑποτακτικός; Ἤμουν ἀετός!

Ὁ ὑποτακτικὸς δὲν ἔχει λογοθέσιο, δὲν ἔχει τελώνια, διότι ἔχει τὸ μητρῶο του λευκό, δὲν μποροῦν νὰ σὲ πιάσουν οἱ δαίμονες· ἐννοῶ, ὅταν κάνεις ὑπακοή.

Γιατὶ μᾶς εἶπε κι ἕνα λόγο ὁ Γέροντας: «Ἂν δὲν γίνεις καλὸς ὑποτακτικός, καλύτερα νὰ μὴ γινόσουνα καλόγερος»! Βαρὺς ὁ λόγος ἀλλὰ τὴν ἀλήθεια λέει.

Ὁ ἅγιος Δοσίθεος πόσα χρόνια ἔκανε; Ἢ τρία ἢ τέσσερα χρόνια ἔκανε, ἀλλὰ τί ὑποτακτικὸς ἦτανε! Καὶ ἁγίασε! Καὶ ὅταν ζήτησε ἀπὸ τὸν Μέγα Βαρσανούφιο: «Γέροντα, ἀπόλυσέ με, δὲν μπορῶ» (πέθανε φθισικός), τοῦ λέει: «Ὕπαγε, τέκνον, ἐν εἰρήνῃ, παραστηθι τῇ Ἁγίᾳ Τριάδι καὶ πρέσβευε ὑπὲρ ἡμῶν».

Τὸ ἄκουσαν οἱ ἄλλοι Γεροντάδες. Λένε: «Καλὰ τί ἔκανε αὐτός; Αὐτὸς στὴν ἀκολουθία, στὴ μισὴ ἀκολουθία ἐρχότανε».

Κι ὅταν κατόπιν πῆγε ἕνας ἄλλος Γέροντας σ᾽ αὐτὸ τὸ μοναστήρι, στοῦ Ἁγίου Σερίδου τὸ μοναστήρι, καὶ παρεκάλεσε τὸν Θεὸ νὰ δείξει τοὺς ἁγίους, οἱ ὁποῖοι ἁγίασαν σ᾽ αὐτὸ τὸ μοναστήρι. Κι ὅλους τοὺς εἶδε.

– Μὰ εἶδα, πατέρες, εἶδα κι ἕναν νεώτερο, λέει.

– Πῶς τὸν λέν;

– Δὲν ξέρω, δὲν τὸν ρώτησα.

– Πὲς τὰ χαρακτηριστικά.

– Ἔτσι κι ἔτσι.

– Ἄ, ὁ Δοσίθεος εἶναι!

Βλέπετε λοιπόν; Ἀλλὰ τί ὑπακοὴ ἔκανε αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος!

Ὁ ὑποτακτικὸς δὲν φοβᾶται Θεό, ὄχι ὅτι εἶναι ἀθεόφοβος, ὄχι· «ἡ πολλὴ ἀγάπη ἔξω βάλλει τὸ φόβο» (Α΄ Ἰω. 4,18).

Παλαιὰ ὁ πάτερ-Μ. ἦρθε στὸ σπίτι μας καὶ ἔκτισε ἕνα τειχάκι ἀπὸ τοῦβλα μικρό, καὶ μετὰ φύσηξε ἕνας πολὺ δυνατὸς ἀέρας. Ξαναῆρθε ἀργότερα στὸ σπίτι μας καί, δὲν ξέρω, ἠθέλησε νὰ χαριεντισθεῖ μὲ μένα. Καὶ μοῦ λέει: «Πῶς αὐτὸ τὸ ντουβάρι δὲν ἔπεσε;» Τοῦ λέω: «Νὰ σοῦ πῶ. Ὅταν ἔφυγες ἐσύ, ἐπῆγα ἐγὼ καὶ τὸ εὐλόγησα καὶ εἶπα, ἡ εὐχὴ τοῦ Γέροντός σου, καὶ αὐτὸ τὸ στερέωσε· εἰδάλλως ἐσὺ δὲν ἀξίζεις τίποτα».

Ἀλλὰ δὲν εἶναι αὐτό. Τὸ ἱστορικὸ φανερώνει, νὰ ποῦμε, ὅτι, ὅταν ἄκουσε τὸ ὄνομα τοῦ Γέροντά του, ἄστραψε τὸ πρόσωπό του, ἔλαμψε. Καὶ λέω, ὄντως αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι εἶναι ὄντως ὑποτακτικοί.

Αὐτὸς ὁ ὁποῖος κάνει ὑπακοή, αὐτὸς βραβεύεται, αὐτὸς ἀμείβεται, αὐτὸς στεφανώνεται. Καὶ ὁ πρῶτος (ὁ ἐντελλόμενος) βέβαια, ἀλλὰ περισσότερο ὁ ὑποτακτικός.

Διότι ὁ ὑποτακτικὸς εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, μιμεῖται τὸν Χριστόν.

ΑΓΙΟΣ ΕΦΡΑΙΜ ΚΑΤΟΥΝΑΚΙΩΤΗΣ